

кой не помогна на болнитѣ. Най-накрая яви се при царя единъ окжсанъ нищо и никакъвъ момъкъ.

— Ти какво искашъ? — попита го царьтъ сърдито.

— Нищо не искамъ, царю честити. Дойдохъ да се опитамъ и азъ да излѣкувамъ твоитѣ болни.

— Знаешъ ли нѣкакъвъ лѣкъ?

— Знамъ, царю честити.

— Е, казвай по-скоро какъвъ е тоя лѣкъ!

— Моятъ лѣкъ е малко чуденъ, царю честити. За да излѣкуваме твоитѣ болни, най-напредъ трѣбва да откриемъ кой е най-глупавиятъ човѣкъ въ твоето царство. Като го откриемъ, тогава лесно ще излѣкуваме царедворцитѣ.

— Наистина чуденъ лѣкъ! Ами какъ ще познаемъ кой е най-глупавиятъ въ царството ми?

ремъ най-глупавиятъ. Дай заповѣдь да се събере народътъ на полето.

Издаде заповѣдь царьтъ, насъбра се мало и голѣмо.

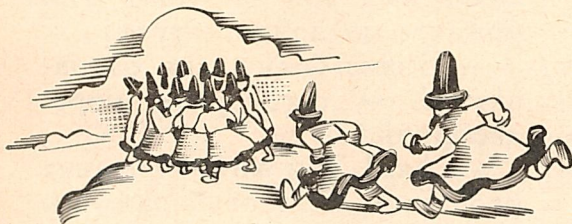
— Царю честити, — каза момъкътъ — Иди сега ти на единия край на полето, а азъ ще ида на другия. И тогава заповѣдай всички умни да дойдатъ при менъ, а всички глупави да се събератъ при тебъ.

Отиде царьтъ на единия край на полето, а момъкътъ на другия, и царьтъ викна:

— Всички умни да идатъ при онова момче, а всички глупави да дойдатъ при менъ!

Още не изрекълъ тия думи царьтъ, всичкитѣ му поданици се втурнаха презъ глава и всички до единъ отидоха при момъка, а при него никой не дойде.

— Бре! извика царьтъ, —

— Много лесно. Най-напредъ ще отдѣлимъ на една страна глупавитѣ, на друга — умнитѣ и после отъ глупавитѣ ще избе-

